

dette Udtryk var altfor omfattende og kunde føre til Misbrug i utallige Tilfælde. „Forretningens Virksomhed“ er et meget vidt Begreb; alt, hvad der ikke vedrører selve *Faget*, kan jo komme ind under „Forretningens Virksomhed“, og i Henhold til den Formulering, Lovforslaget har, vil det praktisk talt være muligt at anvende Lærlingene til alle mulige Arbejder. Vi har derfor fundet det rigtigt at give en bedre Formulering af, hvad der i øvrigt sikkert er Meningen med denne Bestemmelse, nemlig at Lærlingen kun kan anvendes til Arbejde, der henhører til „Fagets Omraade“. Men samtidig har vi indført en lille Lempelse, idet vi indfører Ordet „normalt“. Vi har altsaa paa den ene Side skærpet Formuleringen og paa den anden Side lempet den for ikke at give Grund til de Udtalelser, som ofte er fremsat, at man ikke en Gang kunde lade Lærlingen løbe over paa den anden Side af Gaden i et lille Byærinde, for det stødte straks an mod Lærlingeloven. Her siger vi, at han *normalt* ikke maa anvendes til andet end det, der vedrører *Faget*, og derved tager man et rimeligt Hensyn til begge Sider, først til Lærlingens Interesse, idet der sikres ham, at han kun bliver beskæftiget ved *Faget*, og dernæst til Mestreene ved det lille Ord „normalt“, hvorved altsaa de Urimeligheder, der kunde indtræffe, forhindres.

Ved Ændringsforslag Nr. 30 til § 12 har Flertallet foreslaaet, at det gøres til Pligt for Lærlingen at deltage i Undervisningen paa tekniske Skoler, Handelsskoler og Fagskoler. Det er et Spørgsmaal, der tidligere har været fremme, og i Princippet er Mindretallet ogsaa enig med os paa dette Omraade, men foreslaar blot at give Bestemmelsen en anden Formulering. Naar det gøres til Pligt for Lærlingen at deltage i Undervisningen, er det ikke blot, fordi Mesteren skal betale den, men det ligger ogsaa saaledes i en Række Fag, at hvis ikke Lærlingen regelmæssigt deltager i den teoretiske Undervisning, faar han ikke og kan han ikke faa den Uddannelse i *Faget*, som i Virkeligheden er nødvendig. Det er derfor ikke mindst af Hensyn til Lærlingen selv, man fastsætter denne Pligt til at deltage i Undervisningen.

Ændringsforslag Nr. 37 til § 15 gaar ud paa at afskaffe Politiets Medvirken i Lærlingeforholdet. Hvis en Lærling gaar bort fra Læren, kan han nu bringes tilbage ved Politiets Foranstaltning, dersom Mesteren fremsætter Krav derom; dog siges der i Loven, at Tilbageførelsen kan stilles i Bero,

naar Lærlingens Forældre eller Værge inden en af Politiet fastsat kort Frist søger Lærlingeforholdet ophævet ved Sagsanlæg eller Voldgift. Der er altsaa ogsaa i den nuværende Lærlingelov og i Lovforslaget givet Adgang til at frigøre sig for Politiets Medvirkning, og det er Konsekvensen heraf, Flertallet drager, naar vi siger, at det er urimeligt at have Politiets Medvirkning paa dette Omraade; men naar en af Parterne føler sig forurettet, fordi Lærlingen enten bortvises eller selv gaar bort fra Lærestedet, henvises Sagen efter Parternes Bøegæring til Voldgift. Det er der da taget Sigte paa ved den Formulering, Flertallet her foreslaar.

Ved Ændringsforslag Nr. 40 til § 18 indføres der ogsaa en lille Tilføjelse, der er nødvendiggjort af praktiske Forhold. § 18 omhandler de Forhold, under hvilke Lærlingekontrakten kan hæves, og der staar nu, at den kan hæves, naar Mesteren flytter til en anden Kommune, men der er ikke i Loven givet Adgang til at hæve Kontrakten, naar Lærlingens Forældre eller Værge flytter. Det er dette, der her foreslaas, at der ogsaa gives Adgang til at hæve Kontrakten, naar Forældre eller Værge flytter til en anden Kommune med Bopæl mindst 6 km fra Lærestedet, vel at mærke naar Lærlingen ikke har Kost og Logi hos Mesteren. Der har foreligget det Forhold for en Voldgiftsret her paa Sjælland, at nogle Forældre flyttede til Thisted, og det var dem ganske umuligt at fortsætte med at lade deres Søn staa i Lære i en By, de flyttede fra; men Mesteren sagde: Det kommer ikke mig ved, der staar intet om, at Kontrakten kan hæves af den Grund, saa det maa Forældrene skam selv om, — og først efter store Vanskeligheder lykkedes det at frigøre Lærlingen fra Kontraktforholdet. Altsaa, rent praktiske Forhold nødvendiggjør, at Lærlingeforholdet under saadanne Omstændigheder hæves, og det er det, den foreslaaede Bestemmelse tager Sigte paa.

Alle disse Ændringsforslag fra Flertallets Side vil efter min Opfattelse medføre bedre og sundere Tilstande i Lærlingeforholdet, og de Bemærkninger, man i Betænkningen har gjort fra Mindretallets Side om, hvad der kunde tænkes at ske, hvis disse Ændringer gennemførtes, nemlig at Haandværket helt vilde frigøre sig for at uddanne Lærlinge, tror jeg ikke har nogen reel Værdi. At Forholdene i de seneste Aar har været vanskelige, og at der ogsaa har været langt større Tilbud af Lærlinge end Efterspørgsel efter saadanne, er sikkert